

1936 Okt 24 ILO Genève

377 Konvensjon 56 om syketrygd for sjøfolk.

Revidert ved konvensjonene om revisjon av sluttbestemmelsene 9. oktober 1946 og 26. juni 1961.

Oversettelse

Generalkonferansen for den Internasjonale Arbeidsorganisasjon, som har vært sammenkalt i Genève av Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå og møtt i sitt enogtyvende sammentrede den 6. oktober 1936, og

som har besluttet å vedta visse forslag med hensyn til syketrygd for sjøfolk, hvilke er innbefattet i annen post på konferansens dagsorden, og

som har besluttet at disse forslag skal ta form av en internasjonal konvensjon, vedtar den 24. oktober 1936 følgende konvensjon, som skal benevnes Konvensjonen om syketrygd for sjøfolk, 1936:

Art. 1. 1. Enhver person, beskjeftiget som fører, medlem av mannskapet eller på annen måte i tjenesten ombord i skib — dog unntatt krigsskib — som er registrert i et land hvor denne overenskomst er gjeldende og som går i vanlig sjøfart eller driver havfiske, skal være trygdet ved en ordning med tvungen syketrygd.

2. Dog kan enhver medlemsstat innen Den Internasjonale Arbeidsorganisasjon i sin nasjonale lovgivning gjøre de undtagelser som finnes påkrevet med hensyn til:

- a) personer ansatt ombord i skib tilhørende offentlige myndigheter, når disse skib ikke går i handelsfart,
- b) personer hvis lønn eller inntekt overstiger et nærmere angitt beløp,

- c) personer som ikke betales lønn i penger,
- d) personer som ikke er bosatt på medlemsstatens territorium,
- e) personer under eller over en nærmere fastsatt alder,
- f) medlemmer av arbeidsgiverens familie,
- g) loser.

Art. 2. 1. En trygdet person som er blitt arbeidsudyktig og har mistet sin lønn på grunn av sykdom, skal være berettiget til en kontant understøttelse i minst de første 26 ukers eller 180 dages arbeidsudyktighet fra og med den første dag som godtgjørelse blir å betale for.

2. Retten til understøttelse kan gjøres betinget av oppfyllelsen av en prøvetid og av en ventetid på noen få dager regnet fra arbeidsudyktighetens inntrøden.

3. Den kontante understøttelse som tilståes den trygdede person, skal aldri fastsettes til et lavere beløp enn det som er fastsatt i den almindelige lovgivning om tvungen syketrygd hvor en sådan ordning finnes, uten dog å gjelde for sjøfolk.

4. Kontantunderstøttelsen kan tilbakeholdes:

- a) mens den trygdede person er ombord eller utenlands,
- b) mens den trygdede person underholdes av trygde-institusjonen eller av offentlige kasser; dog skal den i så-

dant tilfelle bare tilbakeholdes for en del når den trygdede har forsørgelsesplikt,

- c) mens den trygdede i anledning samme sykdom fra annet hold mottar erstatning som han er berettiget til i henhold til lov, dog således at ydelsen i sådant tilfelle skal tilbakeholdes helt eller delvis bare hvis og i den utstrekning sådan erstatning er lik i verdi med eller mindre enn det beløp som godtgjøres etter reglene i sykestrygden.

5. Kontantunderstøttelsen kan nedsettes eller nektes i tilfelle av sykdom som skyldes den trygdedes forsettlig feil.

Art. 3. 1. Den trygdede skal være berettiget til fra sykdommens inntreden og i det minste inntil utløpet av den tid som er foreskrevet for tilståelse av sykdomserstatning, gratis å opnå såvel lægebehandling av en fullt ut kvalifisert lege samt passende og tilstrekkelig medisinske og medisinske hjelpemidler (terapeutiske).

2. Dog kan den trygdede forpliktes til å betale sådan del av omkostningene ved medisinske ydelser som foreskrives i den nasjonale lovgivning.

3. Den medisinske ydelse kan tilbakeholdes mens den trygdede er ombord eller utenlands.

4. Når omstendighetene måtte gjøre det nødvendig, kan trygde-institusjonen sørge for behandling av den syke person på sykehus og den skal i så fall yde ham fullt underhold tillikemed det nødvendige lægetilsyn og pleie.

Art. 4. 1. Når den trygdede befinner sig utenlands og har tapt sin rett til lønn på grunn av sykdom — og dette hvad enten lønnen tidligere blev betalt helt eller delvis — skal de sykepenger som han vilde ha vært berettiget til hvis han ikke hadde vært utenlands, betales helt eller delvis til hans familie inntil han vender tilbake til medlemsstatens territorium.

2. Den nasjonale lovgivning kan foreskrive eller godkjenne tilståelse av følgende ydelser:

- a) en kontant ydelse i tillegg til den som er foreskrevet i § 2, når den trygdede har forsørgelsesplikt,
- b) hjelp i natura eller i kontanter i tilfelle av sykdom blandt medlemmer av den trygdede persons familie som lever i hans hjem og er avhengig av ham.

Art. 5. 1. Den nasjonale lovgivning skal fastsette de betingelser på hvilke en trygdet kvinne, mens hun befinner sig på medlemsstatens territorium, skal være berettiget til mødrehjelp.

2. Den nasjonale lovgivning skal fastsette de betingelser på hvilke en trygdet

manns hustru, mens hun befinner sig på medlemsstatens territorium, skal være berettiget til mødrehjelp.

Art. 6. 1. Ved den trygdede persons død skal et kontant beløp fastsatt av den nasjonale lovgivning, betales til medlemmer av den avdødes familie eller anvendes til å bestride begravelsesomkostningene.

2. Når det er innført pensjonsordning for etterlatte etter avdøde sjøfolk, skal tilståelsen av den kontante godtgjørelse som er foreskrevet i foregående punkt 1, ikke være tvungen.

Art. 7. Retten til ydelser av trygden skal fortsette også når det gjelder sykdom som inntreffer i løpet av et bestemt tidsrum etter opphøret av den siste ansettelse. Dette tidsrum skal fastsettes av den nasjonale lovgivning slik at det dekker det tidsrum som normalt hengår mellom på hverandre følgende ansettelser.

Art. 8. 1. De trygdede og deres arbeidsgivere skal begge delta i finansieringen av trygden.

2. Den nasjonale lovgivning kan treffe bestemmelsen om det offentlige skal delta i finansieringen.

Art. 9. 1. Syketrygden skal administreres av selvstyrende institusjoner, som skal være under administrativt og finansielt overopsyn av de offentlige myndigheter og den skal ikke drives med sikte på fortjeneste.

2. De trygdede, og — når der forefinnes trygdeinstitusjoner som er opprettet spesielt for sjøfolk i henhold til lovgivningen — også arbeidsgiverne — skal delta i ledelsen av trygden på slike betingelser som foreskrives av den nasjonale lovgivning, som også kan treffe bestemmelser om andre interesserte personers deltagelse.

3. Dog kan administrasjonen av syketrygden overtas direkte av Staten, når og så lenge dens administrasjon ved selvstyrende institusjoner er gjort vanskelig eller umulig på grunn av nasjonale forhold.

Art. 10. 1. Den trygdede skal ha rett til anke i tilfelle av tvist om hans rett til godtgjørelse.

2. Tvistene bør være undergitt en hurtig og billig rettergang for den trygdede ved hjelp av spesielle domstoler eller et annet middel som den nasjonale lovgivning finner skikket.

Art. 11. Intet i denne overenskomst skal ha virkning på noen lov, kjennelse, sedvane eller avtale mellom redere og sjøfolk som sikrer gunstigere betingelser enn de som det er truffet bestemmelse om ved denne overenskomst.

Art. 12. 1. Forsåvidt angår de landområder som omhandles i artikkel 35 i

Den Internasjonale Arbeidsorganisasjons statutter skal hvert medlem som ratifiserer denne overenskomst bilegge ratifikasjonen en erklæring som inneholder meddelelse om:

- a) de landområder på hvilke det påtar sig å gjennomføre denne konvensjons bestemmelser uten innskrenkninger,
- b) de landområder på hvilke det påtar sig å anvende overenskomstens bestemmelser med innskrenkninger, og hvori de nevnte innskrenkninger består,
- c) de landområder på hvilke overenskomsten er uanvendelig og i så fall grunnene til at den er uanvendelig,
- d) de landområder for hvilke det forbeholder sig å treffe senere bestemmelser.

2. De forpliktelser som omhandles i denne paragraf, punkt 1 a og b skal betraktes som en integrerende del av ratifikasjonen og skal ha ratifikasjonskraft.

3. Ethvert medlem kan ved en etterfølgende erklæring helt eller delvis ta tilbake ethvert forbehold som det har tatt i sin opprinnelige erklæring i medfør av punkt 1 b; c og d i denne artikkel.

Art. 13. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal meldes til Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering.

Art. 14. 1. Denne konvensjon skal bare bli bindende for de Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon hvis ratifikasjoner er registrert hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft tolv måneder etter den dag ratifikasjonene av to Medlemmer er registrert hos Generaldirektøren.

3. Senere skal denne konvensjon tre i kraft for ethvert Medlem tolv måneder etter den dag dets ratifikasjon er registrert.

Art. 15. Så snart ratifikasjonene av to Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon er registrert, skal Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå gi melding om det til alle Medlemmer av den Internasjonale Arbeidsorganisasjon. Likeledes skal han gi dem melding om registrering av rati-

fikasjoner som senere blir meldt av andre Medlemmer av Organisasjonen.

Art. 16. 1. Et Medlem som har ratifisert denne konvensjon kan opsi den ved utløpet av en tiårs-periode regnet fra den dag da konvensjonen første gang trådte i kraft. Opsigelser skjer ved melding til Generaldirektøren for det Internasjonale Arbeidsbyrå til registrering. Sådanne opsigelse får ikke virkning før ett år etterat den er registrert.

2. Ethvert Medlem som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke — innen det år som følger etter den i foregående avsnitt nevnte tiårs-periode — utover den i denne artikkel fastsatte rett til opsigelse, blir bundet i ytterligere en periode på fem år og kan derefter opsi denne konvensjon ved utløpet av hver periode på fem år i overensstemmelse med forskriftene i denne artikkel.

Art. 17. Når Styret for det Internasjonale Arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker, og undersøke om det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen blir opført på konferansens dagsorden.

Art. 18. 1. Hvis konferansen vedtar en ny konvensjon som helt eller delvis reviderer denne konvensjon, skal, medmindre den nye konvensjon bestemmer noe annet,

- a) et Medlems ratifikasjon av den nye reviderte konvensjon ipso jure medføre øieblikkelig opsigelse av denne konvensjon, til tross for bestemmelsene i artikkel 16 ovenfor, hvis og så snart den nye reviderte konvensjon trer i kraft;
- b) denne konvensjon ophøre å være åpen for ratifikasjon av Medlemmene fra den dag den nye konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i ethvert tilfelle forbli i kraft i sin nuværende form og med sitt nuværende innhold for de Medlemmer som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 19. Den franske og den engelske tekst av denne konvensjon skal begge være autentiske.